

[Indenrigsministeren.]

indeholder en ekspropriationsbestemmelse; derfor skulle det gerne være vedtaget endeligt her på rigsdagen den 17. marts. Hvis ikke dette kan nås, bliver jeg nødt til at fremsætte et forslag om en forlængelse af den bestående luftværnslovgivning. Derfor vil jeg gerne bede, om det ikke kunne undgås, da vi er så nær ved at være færdige med arbejdet.

Jeg takker for den velvillige modtagelse, som lovforslaget iøvrigt har fået fra alle partier med undtagelse af det radikale venstre, som jeg altså beklager, vi ikke har kunnet få til at være med på dette område.

C. E. Christiansen: I anledning af det ærede medlem hr. Bjerres udtalelser, vil jeg gerne understrege min glæde over, at der i lovforslaget er truffet bestemmelse om at adskille myndigheden og henlægge den dels til politimesteren på statens vegne, dels til civilforsvarskommissionen for kommunernes vedkommende. Forholdet er nemlig det, at man har gjort den erfaring under besættelsen, at der ofte opstod stridigheder mellem politimester og borgmester, mest måske hvor politimesteren havde to byer, og en ung fuldmægtig så var luftværnschef i den by, hvor politimesteren ikke boede. Han disponerede ofte således, at han bestilte ting f. eks., som kommunen skulle betale. Derved kunne der opstå adskillige stridigheder. Det vil man komme bort fra ved den formulering, som lovforslaget nu har fået.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Malchau, at jeg er helt enig i den betragtning, at vi naturligvis må gøre brug af kvinderne til forskelligt arbejde indenfor civilforsvarsvæsenet, men man bør så også være lidt nænsom i sine afgørelser der. Jeg erindrer, at da politiet forsvandt under sidste krig, og jeg overtog hvervet som luftværnschef, da var den første melding, jeg fik, den, at de kvinder, af Danske Kvinders Beredskabs medlemmer, som havde foretaget meldetjenesten på politistationen, ikke turde forlade deres hjem, efter at politiet var forsvundet. Så stod jeg kønt i det og skulle til at skaffe helt andre mennesker til at udføre det arbejde, folk som overhovedet intet kendskab havde til det. Jeg undrer mig ikke over, at disse kvinder sagde nej tak til at færdes på gaden om natten under mørklægningen, og uden at der var politi i byen, for det var ganske rimeligt og ganske naturligt, men den slags forhold må man tage i betragtning også i fremtiden og være klar over, at det er ikke enhver ting, man kan bruge kvinderne til under civilforsvaret.

Bjerre: Til det ærede medlem hr. C. E. Christiansen vil jeg sige, at hvis man tror, man har fundet de vises sten med hensyn til den lokale ledelse, så tager man efter min formening fejl. Det ærede medlem hr. Malchau citerede noget af købstadforeningens skrivelse. Jeg vil lige have lov til at citere et par linier af polimesterforeningens skrivelse. Man skriver først noget til indledning, og så hedder det:

„Ud fra den ovenanførte betragtning om, at en overledelse, hvem alle opgaver påhviler, vil indebære den rette løsning, må man da gå ind for enten, at den overledelse i lighed med, hvad tilfældet er efter den nugældende luftværnslovgivning, henlægges til politimestrene, eller at den henlægges til borgmestrene . . . i hvilket fald politimestrenes opgaver ville blive indskrænket til det rent politimæssige.“

Man tilføjer derefter, at man finder ingen anledning til at skjule, at man vil foretrække det første, men hvis det ikke kan gennemføres, ser man helst, at det bliver borgmesteren. Det synes altså, som om disse lokale myndigheder, som ved, hvor skoen trykker, begge har været klar over, at endemålet måtte være enten det ene eller det andet. Men både fra kommissionens og fra rigsdagens side har man valgt at stå lige midt imellem med et ben på hver side. Det er det, jeg har advaret imod; jeg tror, det vil være uheldigt.

Den foregående ærede taler gjorde en bemærkning om, at vanskelighederne havde vist sig der, hvor politimesteren havde sat en ung fuldmægtig til at regere. Det er muligt, det er rigtigt, men jeg er lige så sikker på, at det vil blive ganske overordentlig uheldig med den mand, som på borgmesterens vegne skal udføre gerningen. Jeg tror i og for sig godt, at mange steder vil politimesteren og borgmesteren kunne tale sig til rette og kunne få det til at glide, men den mærkelighed, at den af kommissionen valgte mand skal optræde på borgmesterens vegne, vil formentlig medføre, at den pågældende vil være nidkær og meget lidt smidig og være ude af stand til selv at træffe en beslutning, fordi han handler på en andens vegne. Det er altid uheldigt.

Af hensyn til de af den højtærede minister anførte grunde og forøvrigt også, fordi det måske kan siges at være overflødig, da det gælder om at få loven færdig, skal jeg gerne frafalde mit ønske om udvalgsbehandling. Jeg vil indrømme, at det måske kan se lidt underligt ud nu, efter at det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røje) i